

do_co_mo_mo_

Fișă minimală documentare 2003

Girată de organizația membră națională/regională: OAR

0.1 Fotografia clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii
descrie: **Teatrul de vară și Parcul „Bazilescu”**

sursa: Aurelian Stroe

data:2011

1. Identitatea clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii:

1.1 numele actual:	Teatrul de vară și Parcul „Bazilescu”
.2 variantă sau nume trecut	Teatrul de vară și Parcul „Nicolae Bălcescu”
1.3 numărul și numele străzii	Bulevardul Bucureștii Noi, 105
1.4 oraș:	București
1.5 regiunea/statul:	sector 1
1.6 cod poștal:	012357

do_co_mo_mo_

1.7 țara:	Romania
1.8 cod topografic național	Lat: 44°,488N, Long: 26°,033E
1.9 clasificare/tipologie	REC
1.10 statut de protecție & data	Parte a ansamblului protejat Parcelarea Bazilescu - pe Lista monumentelor istorice la poziția 195 B-II-s-B-17913, din 2004. Propus pentru înscriere pe Lista monumentelor istorice in 2011.

2 Istoria clădirii

2.1 rezumatul inițial/scop	Parcul face parte din Parcelarea Bazilescu – așezare denumită “Bucureștii Noi” înființată prin lotizarea moșiei Măicanești–Grefoaicele (începând cu 1898), aparținând lui Nicolae Basilescu. În 1943 parcul este donat statului. Parcelarea este inclusă în teritoriul Bucureștiului în 1950 , până atunci făcând parte din comuna Băneasa. În 1953, cu ocazia celui de-al IV-lea Festival al Tineretului și Studentilor, se reamenajează parcul și se construiește aici un Teatru în aer liber cu o capacitate de 2000 de locuri.
2.2 date: contractare / recepția lucrării	proiectare 1952 -1953 (c), finalizarea construcției 1953 (e)
2.3 arhitecți proiectanți și alții arhitect	arhitectura: Paul Emil Miculescu (autor), Dan Virgil Marinescu (coautor), Victor Aslan, Paul Bortnowski (colaboratori)
2.4 alții asociați cu clădirea	Nicolae S. Basilescu - 1860-1943, avocat, industriaș și proprietar funciar , jurist și economist, cu studii universitare la București și Paris, secretar al <i>Camerei de Comerț și Industrie din București</i> (1887), avocat și deputat liberal în mai multe legislaturi, profesor universitar de economie politică la Facultatea de Drept a Universității din Iași (1893-1896), profesor la catedra de Economie politică a Facultății de Drept a Universității București (1897-1928) și mai apoi decan, inițiază strângerea de fonduri pentru construirea Palatului Facultății de Drept . Înființează așezarea Bucureștii Noi și donează parcul statului.
2.5 modificări importante cu datele aferente	
2.6 funcție actuală	Abandonat, accesul publicului interzis.
2.7 stare actuală	Stare avansată de degradare a zonei amfiteatrului. Degradări ale tencuielilor și stucaturilor, infiltrații la nivelul plafoanelor, deteriorări avansate ale pardoselilor în întreaga clădire.

3 Descriere

3.1 descrierea generală	Teatrul de vară, edificiu realizat în București cu ocazia Festivalului Tineretului din 1953 (Al III-lea Congres Mondial al Tineretului și al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților) face parte dintr-un ansamblu de dotări construite în aceeași perioadă, pe Bulevardul Bucureștii Noi,
-------------------------	--

do_co_mo_mo_

reprezentative pentru arhitectura stalinistă. Parcul în suprafața de 17 hectare, amplasat pe latura de vest a bulevardului, a fost reamenajat în 1953 „pentru a oferi noii construcții „cadru verde” adecvat, alea principală și cele ce înconjurau teatrul fiind gândite ca *foyer în aer liber* menite să pună în valoare obiectul de arhitectură.

Teatrul este amplasat în capătul aleii principale est-vest, în centrul de greutate al parcului. Volumul închis, al anexelor scenei, constituie capul de perspectivă al aleii, pe când lateralele și zona accesului secundar, caracterizate prin transparență, se încadrează discret în vegetația înconjurătoare. Fațada principală, corespunzând anexelor scenei, este marcată de frontonul încununat cu o liră. Masivitatea acestui corp de clădire și neajunsurile generate de poziționarea teatrului s-au remediat prin adoptarea unei dispoziții periptere ce asigură unitatea ansamblului. Utilizarea aceleiași coloane cu bază și pedestal pe fațada principală, cu pedestalul angajat în înălțimea peretelui de susținere al rambleului amfiteatrului- pe conturul exterior- și fără pedestal pe conturul interior al porticului ce înconjoară amfiteatrul, creează un antablament continuu cu cornișa la cota 7.50 m. Ordinul utilizat, *“de proporții, compoziție și detalii originale, provine din forme clasice, în interpretarea ce li s-a dat în țara noastră.* Porticul general este întrerupt de pavilioane laterale decroșate, cu fronton și arcadă între doi pilaștri, ce marchează accesul principale. Accesul secundar, pe latura opusă, în axul amfiteatrului, se făcea printr-un pavilion decroșat, cu trei intercolonamente mărginite de plinuri masive.

Tema de proiectare inițială cerea realizarea unui teatru în aer liber cu o capacitate de 2000 de locuri având caracterul unui teatru de estradă. Ulterior, numărul anexelor a fost amplificat. Scena dispune de buzunare laterale și are planșeul liber dedesubt pentru a permite amplasarea unor trape. Orchestra este așezată sub nivelul scenei. Corpul anexelor scenei, cuprinzând: cabine pentru actori și figurație și un foyer al actorilor la ultimul nivel, are o înălțime la cornișe de 15m. Cele 2000 de locuri au fost amplasate în gradene (1800 locuri) și într-o galerie acoperită, fiind suplimentate de foaiere acoperite. Denivelarea necesară realizării curbei de vizibilitate a gradinelor s-a creat prin excavație și ridicarea pământului în jurul săpăturii. Conformarea amfiteatrului se inspiră din cea a teatrului în aer liber din parcul Frunze, din Soci, cu parterul în pantă cu bănci paralele cu scena, despartit de un parapet jos de zidărie de balconul cu gradene concentrice.

Structurat pe baza principiilor de compoziție clasică, obiectul de arhitectură se caracterizează prin claritate și echilibru. Scara monumentală, însă adecvată cadrului natural, grația compoziției, rapoartele între decorație și elementele arhitecturale fac din Teatrul de vară din parcul Bazilescu o clădire armonioasă, de o remarcabilă coerență stilistică, impecabil încadrată în peisajul parcului.

3.2 construcție

Clădirea are o structură din zidărie de cărămidă cu planșee de beton armat (o parte din elemente prefabricate și o parte turnate în situ) Pardoseala de scânduri a scenei este susținută de grinzi principale de BA și grinzi secundare de lemn. Coloanele din beton armat ale porticului susțin un antablament acoperit de o șarpantă de lemn cu învelitoare de olane.

3.3 context

Teatrul de vară din parcul Bazilescu, este una dintre construcțiile socio-culturale realizate în București cu ocazia Festivalului Tineretului din 1953, reprezentative pentru *realismul socialist*, exprimând prin recursul la limbajul clasicismului puterea și măreția regimului totalitar. Edificiul face parte dintr-un ansamblu urbanistic constituit dintr-o serie de dotări construite în aceeași perioadă pe traseul Bulevardului Bucureștii Noi.

4 Evaluare

4.1 tehnică

Teatrul de vara ilustrează tehnicile de construcție tradiționale, caracteristice pentru majoritatea clădirilor aparținând realismului socialist. Necesitatea realizării construcției într-un termen foarte rapid a determinat utilizarea unor tehnologii și materialele de finisaj care să permită o execuție simplă în bune condiții. Coloanele, prevazute inițial a fi prefabricate au fost turnate *in situ*, din beton armat, ornamentele au fost realizate din ipsos și nu din piatră artificială, pardoselile din beton.

4.2 socială

Amplasarea Teatrului de vară în ”Raionul Grivița Roșie”, venea să suplinească lipsa unor edificii de educație sport și cultură într-o zonă de locuințe modeste. Era vizată ridicarea nivelului cartierului muncitoresc, teatrul făcând parte dintr-un ansamblu de dotări construite în aceeași perioadă, incluzând cinematograful „Infrățirea între popoare” (1953) și locuințele colective situate pe Bulevardul Bucureștii Noi, (1954-57).

4.3 culturală & estetică

Teatrul de vară se remarcă prin raportul excepțional al clădirii cu peisajul natural al parcului, rezolvarea ingenioasă și elegantă a problemelor generate de poziționarea accesului principal, coerența partiului arhitectural, compoziția spațială echilibrată, proporțiile armonioase și plastica fațadelor. Prezența teatrului ordonează și susține organizarea parcului, sporind valoarea arhitectural-urbanistică a ansamblului.

4.4 istorică

Arhitectura stalinistă, impusă în Uniunea Sovietică începând din 1932 -o dată cu anunțarea rezultatelor celei de-a doua faze a concursului de arhitectură pentru clădirea Palatului Congreselor – va fi exportată, însoțind schimbarea de regim, în țările blocului de est. Exemplele cele mai cunoscute ale acestui export stilistic impus sunt copiile celor „Șapte surori”, zgârie norii staliști ai Moscovei. În cazul Bucureștiului seria de construcții social-culturale realizate în 1953, din care face parte și Teatrul de vara din parcul Bazilescu, reprezintă o ilustrare la fel de elocventă a vocabularului formal al curentului.

4.5 evaluare generală

Teatrul și parcul fac parte dintr-ansamblu arhitectural-urbanistic coerent (Bulevardul Bucureștii

do_co_mo_mo_

Noi), ilustrând stilul oficializat al realismului socialist.. Asemănătoare în ceea ce privește conformarea spațială a amfiteatrului cu Teatrul în aer liber din parcul Frunze, din Soci (V.S.Krolets,1937), clădirea se situează la nivelul realizărilor similare ale producției internaționale din blocul estic, remarcându-se prin scara adecvată, înscrierea în cadrul natural și grația compoziției fațadelor.

5.1 principalele referințe

Paul Emil MICLESCU , *Teatrul în aer liber din parcul N. Bălcescu*, Arhitectura R.P.R., nr 2/1954, pp. 7-15

Horia MAICU, *Despre unele construcții social-culturale realizate în București în anul 1953*, Arhitectura R.P.R.,nr 3/1954, pp. 1-11

5.2 material vizual atașat

5.3 raportor/data Ana Maria Hariton 2012

6 Examinarea raportului de către ISC/R

Numele membrului ISC examinator:

data examinării:

aprobarea:

grup de lucru nr. ref.:

NAI nr. ref. :

comentarii:

*Fișă elaborată în cadrul proiectului Fundației Culturale Inform,
finanțat de Administrația Fondului Cultural Național*

do_co_mo_mo_